

- 3) În urma deciziei de la punctul 53 din hotărârea Ahmad v. Secretary of State for the Home Department [2014] EWCA Civ 988, angajamentele reciproce referitoare la spațiul comun de călătorie stabilite în ceea ce privește asigurarea medicală între Regatul Unit și Republica Irlanda sunt considerate „angajamente reciproce” și, prin urmare, constituie asigurare medicală completă în sensul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul din 2016?

(¹) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și sedere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004, L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 15 iunie 2020 – Thelen
Technopark Berlin GmbH/MN**

(Cauza C-261/20)

(2020/C 313/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: Thelen Technopark Berlin GmbH

Intimat: MN

Întrebările preliminare

- 1) Din dreptul Uniunii, în special din articolul 4 alineatul (3) TUE, din articolul 288 al treilea paragraf TFUE și din articolul 260 alineatul (1) TFUE, rezultă că, în cadrul unei proceduri judiciare în curs între particulari, prevederile articolului 15 alineatul (1), alineatul (2) litera (g) și alineatul (3) din Directiva 2006/123 a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (¹) au efect direct, în sensul că nu mai sunt aplicabile dispozițiile naționale contrare acestei directive din cuprinsul articolului 7 din Regulamentul german privind onorariile pentru serviciile arhitecților și ale inginerilor (denumit în continuare „HOAI”), potrivit cărora tarifele minime stabilite, în acest regulament privind onorariile, pentru serviciile de planificare și de supervizare furnizate de arhitecți și de ingineri – cu anumite excepții – sunt obligatorii, iar un acord în contractele cu arhitecți sau cu ingineri cu privire la onorarii inferioare tarifulor minime este lipsit de efect?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:
- a) Reglementarea tarifulor minime obligatorii pentru serviciile de planificare și de supervizare furnizate de arhitecți și de ingineri, din cuprinsul articolului 7 din HOAI, constituie o încălcare de către Republica Federală Germania a libertății de stabilire prevăzute la articolul 49 TFUE sau a altor principii generale ale dreptului Uniunii?
- b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2a), dintr-o astfel de încălcare rezultă că, în cadrul unei proceduri judiciare în curs între particulari, reglementările naționale privind tarifele minime obligatorii (în speță, articolul 7 din HOAI) nu mai sunt aplicabile?

(¹) JO 2006, L 376, p. 36, Ediție specială 13/vol. 58, p. 50.